

Milanas, 2014 kovo 31

Brangūs draugai,

Praeitą šeštadienį, kovo 29-ąją, Milane įvyko Brolijos Diakonijos susirinkimas, kurio pagrindinis tikslas buvo išrinkti prezidentą praėjus šešerių metų laikotarpiui, kurį numato Statutas.

Iškart Diakonijos nariams išreiškiau savo susirūpinimą: kai tai nebūtų formalūs rinkimai, bet proga įvertinti judėjimo situaciją po iššūkių, su kuriais teko susidurti per šiuos metus. Jie visi matė, kokį kelią pasiūliau nueiti, kad galėtume atsakyti į šiuos iššūkius, bandydami panaudoti visa tai, kas atsitiko, savo brandai bei sekdami tuo keliu ir metodu, kuriuos mums pasiūlė charizma.

Taip pat paminėjau, kad aš puikiai suvokiu nesąs charizmos savininkas. Ir tai, jog kun. Giussani mane laikė tinkamu vadovauti judėjimui, tikrai nėra mano darbų įvertinimas. Todėl matydami visą nueitą kelią, Diakonijos nariai galėjo remtis visais veiksniais, kad nuspręstų, ar šis pasiūlymas atitinka gyvenimo poreikius, ir tuo pat metu jie turėjo visus būtinus duomenis, kad įvertintų šio pasiūlymo adekvatumą gautos charizmos atžvilgiu.

Kad būtų lengviau laisvai diskutuoti, iš karto pabrėžiau, jog niekas neturi jaustis man skolingas, net ir tie, kuriuos aš pakviečiau dalyvauti Diakonijoje. Ieškant tinkamiausio vadovauti žmogaus, vienintelis rūpestis turėjo būti judėjimo gerovė. Tokiai užduočiai įvykdyti būtina vienintelė pozicija: paklusti Paslapčiai įvardinant tą žmogų, kurį laikome esant tinkamiausią tęsti mūsų istoriją, kad galėtume deramai atsakyti į Popiežiaus Pranciškaus prašymą liudyti esmę bet kokiam egzistencijos pakraštyje.

Po tokio mano įvado įvyko labai nuoširdus ir gilus dialogas, kurio metu kiekvienas pasidalino tuo, ką buvo matęs ir patyręs šių metų kelyje. Nebūtų įmanoma trumpai apibendrinti kiekvieno pasisakymo vertingumo. Tačiau prisipažinsiu, kad likau labai nustebintas pasisakymų sąmoningumo, kuris yra bendruomeninis charizmos gyvybingumo įvairiose pasaulio vietose ženklas. Patikėkite manimi, praėjus devyneriems metams po kun. Giussani mirties, tai visiškai nėra savaime suprantamas dalykas.

Pasibaigus šiam dialogui, trukusiam visą rytą ir popietę, įvyko balsavimas. Diakonija dar kartą išrinko mane, o aš tai priėmiau iš dėkingumo tai istorijai, kuri mane užaugino ir toliau augina kartu su jumis, bei trokšdamas toliau išgyventi aistringą šių metų nuotyki.

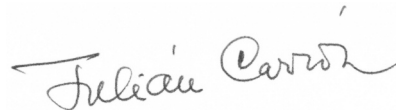
Šiame naujame mūsų istorijos etape kviečiu jus atnaujinti troškimą drauge eiti į likimą, mus užkariavusį Kristų, kad vis labiau taptume kun. Giussani vaikais. Kad kiekvienas iš mūsų, ir kiekviena mūsų bendruomenė, užtariant Mergelei Marijai, taptume vis tikresniais mus sužavėjusios malonės liudytojais, kaip Petras ir Jonas, kartu skubančiais prie kapo Prisikėlimo rytą.

Melskitės už mane, kad kuo geriau pasitarnaučiau šiai nuostabiai, mus visus užvaldžiusiai istorijai.

Tikiuosi daugelį iš jūsų netrukus susitikti Rekolekcijose, Rimini mieste.

Jūsų,

Kun. Julian Carron

Handwritten signature of Julian Carron in cursive script.